

РЕШЕНИЕ

№ 18754

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **10192** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от П. Ж. Ж., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу ЗППАМ № 24-4332-005465/228зз-964/ 28.09.2024г. по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от А. Д. Т., пол.инспектор в група „ООР“,отдел“ОП“ при 04РУ – СДВР.

В жалбата е посочено, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – А. Д. Т., пол.инспектор в група „ООР“,отдел“ОП“ при 04РУ – СДВР в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разглежда приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.09.2024 г., в 02,46 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], П. Ж. Ж. управлява личния си лек автомобил „Д. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] след употреба на алкохол. Лицето е тествано с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с инвентарен № ARBV 0036, като е отчетена положителна проба от 0,56 промила. Издаден е талон за медицинско изследване № 292910 за МБАЛ „Св. А.“.Съставен е АУАН серия GA № 1043637/28.09.2024 г., като установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП

Издадена е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) №

24-4332-005465/228зз-964/ 28.09.2024г. по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от А. Д. Т., пол.инспектор в група „ООР“,отдел“ОП“ при 04РУ – СДВР, с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 28.09.2024 г.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 28.09.2024 г. Жалбата е депозирана в АССГ на 07.10.2024 г., поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Приложена е и Заповед № 513з-6400/ 07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 18 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Приложена е и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. /лит 19-20 от делото/ на Министъра на вътрешните работи, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в

условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че фактическото описание на извършеното нарушение е неясно.

В процесната заповед за прилагане на ПАМ изрично е записано, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, с което е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че от съдържанието на заповедта ясно се разбира основаниято, на което същата е издадена.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил, като при извършената от полицейските органи проверка е бил тестван с техническо средство за концентрация на алкохол в кръвта, като е отчетен положителен резултат от 0,56 промила. Издаден е бил талон за медицинско изследване, като по делото не са налице данни жалбоподателят да е направил такова. Доказателства които да оборят констатациите на административния орган не са представени от жалбоподателя. Представеният диск е неотнотосим, тъй като от значение е единствено даването на кръвна проба от лицето и извършването на изследването на същата, доказателства, за което не са ангажирани от жалбоподателя.

Налагането на мярката по чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП е обвързано единствено с констатираното от контролните органи нарушение на чл. 174, ал. 1, от ЗДвП/в актуалната му редакция/. Това е единствения правнорелевантен факт, който трябва да бъде установен с оглед законосъобразното налагане на ПАМ и същият е установен по безспорен начин в настоящото производство. Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Ж. Ж. срещу ЗППАМ № 24-4332-005465/228зз-964/ 28.09.2024г. по чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП, издадена от А. Д. Т., пол.инспектор в група „ООР“,отдел“ОП“ при

04РУ – СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.